

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 17/09/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 196: Làm thế nào để tu phước, tích đức?

Tu phước tích đức là việc vô cùng cần thiết, thế nhưng, thế gian lại chỉ mong cầu có phước, có đức nhưng không nghĩ ra cách để tu phước, để tích đức. Họ mong có tiền tài, danh vọng nhưng làm sao để có? Người xưa nói trồng dưa được dưa, trồng đậu thì được đậu. Làm gì có việc, trồng đậu trồng dưa mà ra trái cà phê. Một đạo lý tưởng chừng dễ hiểu thế nhưng bấy lâu nay, chúng ta đang làm sai với định luật nhân quả, đều là muốn có phước báu thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu nhưng không tích công bồi đức.

Hòa Thượng khẳng định: ***“Nhân gian thường nói: Nhất ẩm nhất trác mạc phi tiền định – một bữa ăn một ngụm nước đều do tiền định. Con người có vận mạng, tài phú, nghèo khó hay giàu sang, thậm chí sanh tử, tất cả đều đã được định hết. Phàm phu rất khó vượt qua được định số, vậy định số có thể vượt qua hay không? Có thể. Tất cả đều là ở nơi chính mình cả. Chính mình phải tu phước, tích đức.”***

Phước báu đã định mọi thứ như nghèo khó hay giàu sang, thậm chí sanh tử nên nếu ta tích cực thì có thể thay đổi vận mạng. Lúc nhỏ, do chiến tranh, Hòa Thượng phải bôn ba khắp nơi chạy loạn, rời xa quê hương, rời xa cha mẹ, không có nhà để ở, tứ cố vô thân. Ngài nói Ngài không có phước báu, không có tuổi thọ, vậy mà chúng ta thấy, Ngài đã thay đổi được phước báu, thay đổi được tuổi thọ. Cho nên Hòa Thượng nói rằng mỗi chúng ta đều có thể vượt qua được định số, đều là ở chính mình. Chính mình làm gì? Là tu phước, tích đức!

Có người tưởng rằng mình tài năng, có thể làm được nhiều việc bản thân mong muốn, tuy nhiên, họ chỉ là làm theo cách truy cầu danh lợi thế gian, bất chấp nhân nghĩa, bất chấp đạo nghĩa. Nhìn thấy những hình ảnh về những con người đó, chúng ta thấy họ thật đáng thương! Ngay trong ý niệm của mình, nếu chúng ta phát tâm hy sinh phụng hiến, nguyện đời này kiếp này, dùng thân này làm lợi ích cho tha nhân, hễ khởi tâm đều vì người khác mà lo nghĩ, vì người khác mà phục vụ thì tự khắc con người mình sẽ trở nên phi thường chứ không tầm thường.

Còn ngược lại, làm gì cũng sợ được sợ mất, tính từng xu từng cắc, sợ tiền lương không đủ thì hãy nhớ đến lời Hòa Thượng chỉ dạy là Thích Ca Mâu Ni Phật suốt 49 năm giảng Kinh nói pháp chưa một ngày ngơi nghỉ mà chẳng ai trả tiền lương cho Ngài,

vậy mà, Ngài vẫn làm việc tích cực. Đến nay, đã 3000 năm rồi, chúng sanh vẫn còn ngưỡng mộ, hướng đến Ngài để học tập.

Hôm qua, các thầy cô ở trường Kid Smile đã chia tay các thầy ở đội cơ sở vật chất. Các cô gọi buổi chia tay là *“Tạm biệt những ông tiên”*. Vậy, mỹ từ này dùng bao nhiêu đồng vàng để đổi lấy? Tích công bồi đức có thể bắt đầu từ những việc nhỏ không cần phải đao to búa lớn, rất đời thường nhưng phải thiết thực. Người ta đang đói mà chúng ta cho họ một căn nhà. Người đang đói vẫn run rẩy sắp chết thốt lên: *“Tôi đói sắp chết, hãy cho tôi ăn đã!”*. Người đang cho căn nhà kia không để ý mà vẫn cứ nói về căn nhà đó, quá trình xây dựng nó, vậy có cần thiết không? Cho nên mọi việc làm phải thiết thực cho chúng sanh.

Người ta nhận xây dựng một công trình và thu về cả trăm triệu sau khi xây dựng xong. Mai một công trình bị hư hỏng nên buộc phải bồi thường, khoản tiền vài trăm triệu kia tưởng nuốt được trôi hay sao? Cho nên tôi nhắc mọi người rằng tiền của thế gian không dễ gì mà lấy được, chỉ có đồng tiền của cha mẹ, của thầy cô, của ân nghĩa và đạo nghĩa mới thơm tho, mới không mang đến phiền não.

Hòa Thượng nói: ***“Tâm mắt của người thế gian này đều mong cầu giống như nhau. Đó là cầu tiền tài! Có người nào mà không nghĩ đến tiền, thậm chí tiền càng nhiều thì càng tốt. Người trong nước hay người ngoài nước cũng không ngoại lệ, đều là mong cầu tiền tài. Đi đến đâu hỏi người ta, câu trả lời luôn là mong cầu tiền tài trước tiên rồi đến cầu thông minh trí tuệ và khỏe mạnh sống lâu. Đều là cầu ba thứ này. Thế nhưng ba thứ này đều là đã có định số.”*** Tích cực tu tích thì mới có, còn nếu không tu tích thì dù có trong tay rồi, nó cũng mất đi. *“Người phước ở đất phước”*. Đất có phước mà người ta đang ở, mình vô phước, đến ở một thời gian, không ngờ là đất mất cả phước.

Hòa Thượng nói: ***“Cầu là vọng tưởng! Vọng tưởng thì làm sao mà cầu được! Bạn cầu thần linh bảo hộ, thượng đế giáng phước. Đây là mê tín, là nịnh hót, là bợ đỡ quỷ thần. Vậy thì quỷ thần có quyền lực để giúp đỡ cho bạn hay không? Không có đâu! Cầu thần mình giúp đỡ là mê tín, là vọng tưởng. Mê tín và vọng tưởng thì làm sao mà thật được!”***

Thích Ca Mâu Ni Phật chỉ dạy chúng sanh cách tu tích thế nào để có được tiền tài, trí tuệ và tuổi thọ chứ Phật không giúp chúng sanh theo cách là ai đó cầu xin cái gì thì Ngài ban cho cái đó. Thực tế có người một năm đi không biết bao nhiêu cảnh chùa. Tuy nhiên, phước lộc đều không có, cuộc sống vẫn nhiều bức bách. Họ không biết rằng, nguyên nhân khiến mọi việc trong đời sống của họ không được hanh thông là vì họ không làm các việc tu tích phước báu, thậm chí không hề hiếu kính đối với Cha Mẹ, Thầy Cô, không thân cận, giúp ích cho xóm làng. Họ lại thích tin quỷ thần, mong cầu ở quỷ thần.

Hòa Thượng tiếp lời: ***“Phật dạy chúng ta chỉ có tu phước, tích đức thì bạn mới chân thật có thể cải đổi được vận mệnh. Cho nên con người không thể không có phước, không thể không có đức. Bạn có phước có đức rồi thì sở cầu của bạn tự nhiên sẽ được. Còn nếu không có phước, có đức thì cho dù được rồi, cũng sẽ nhanh mất đi.”***

Chúng ta sống ở thế gian này phải biết rằng phước cùng đức là vô cùng quan trọng. Việc trước tiên bao giờ chúng ta cũng phải nghĩ là tu phước tích đức đã. Khi Hòa Thượng hỏi Chương Gia Đại sư là làm cách nào để bước vào Phật pháp, Đại sư trả lời là bắt đầu từ bố thí. Hòa Thượng đáp lại rằng Ngài rất nghèo, tứ cố vô thân, một mình nơi xứ người, có chút đồng lương để ăn là may mắn lắm rồi, không có tiền để bố thí. Đại sư liền hỏi: *“Một đồng có không? Năm xu, một xu được không?”* Hòa Thượng trả lời: *“Một đồng thì ráng lắm mới có còn năm xu một xu thì được”*. Cho nên, Đại sư đã khuyên Hòa Thượng là hãy bố thí bắt đầu từ năm xu, một xu, nghĩa là ăn ít một chút thì sẽ dư ra.

Chúng ta cũng vậy, chúng ta ngủ ít một chút thì sẽ có thêm nhiều giờ để làm việc và tu hành. Mọi nhu cầu cho bản thân bớt đi một chút thì sẽ dư ra rất nhiều. Cho nên đừng ai nói rằng muốn làm việc tốt mà không đủ thời gian, không đủ tiền tài. Người xưa dạy rất đơn giản rằng: *“Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng. Nhịn một hai bữa tiệc tùng để dành cho người nghèo đói”*.

Hòa Thượng nói: ***“Phật dạy chúng ta, ở thế gian này, tiền tài, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu là việc nhỏ. Phật dạy chúng ta ba loại này là quả báo mà đã là quả báo thì phải có nhân. Bạn tu nhân thì nhất định có quả. Bạn trồng dưa thì nhất định có dưa.”*** Tiền tài thông minh trí tuệ khỏe mạnh sống lâu là những việc nhỏ, không cần cầu mà nó tự có. Bản thân tôi không bao giờ hướng đến Phật để xin Phật cho khỏe mạnh sống lâu, thông minh trí tuệ hay tiền tài. Tuy nhiên, trong tâm phàm phu của mình, đâu đó, vẫn nhen nhóm vọng tâm, nhen nhóm tự tư ích kỷ về mong muốn được khỏe mạnh, sống lâu.

Tôi chỉ mong Phật khi tôi ra đi, thân đừng có bệnh khổ, tâm không ham luyến, nhất tâm niệm Phật, theo Phật vãng sanh về Thế giới Tây Phương Cực Lạc, nghe Phật thuyết pháp, chứng ngộ vô sanh, trở lại Ta Bà để cứu giúp chúng sanh. Trong thời Mạt pháp này, muốn cứu giúp được chúng sanh, chúng ta nhất định phải học theo tấm gương của Bồ Tát Hải Hiền, 112 năm lấy khổ làm thầy, lấy giới làm thầy, 92 năm niệm Phật để làm biểu pháp cho chúng sanh.

Đó mới là việc lớn! Còn tiền tài, thông minh trí tuệ và khỏe mạnh sống lâu, Hòa Thượng nói là việc nhỏ. Đây là ba loại quả báo, chỉ cần tu nhân thì nhất định có quả. Từ rất lâu tôi đã khuyên mọi người, nếu các vị chưa có hạnh phúc gia đình, không hạnh phúc về con, về cháu thì hãy cố gắng giúp mọi người có hạnh phúc gia đình, hạnh phúc về con, về cháu thì tự nhiên chính mình sẽ đong đầy niềm hạnh phúc này. Đây là sự

thật! Cho nên tu nhân thì mới có quả, trồng dưa được dưa. Chúng ta giúp người hạnh phúc an vui thì nhất định đời sống của bạn sẽ được hạnh phúc an vui.

Hòa Thượng chỉ dạy: **“Chúng ta muốn có tiền tài, tiền tài là quả báo, vậy nhân là gì? Là bố thí.”** Chúng ta dành tiền của xây dựng trường học, dạy con trẻ biết chuẩn mực làm người thì chắc chắn chúng ta sẽ có hạnh phúc về con cái. Tương lai, sẽ còn có những nhân duyên vô cùng, vô tận. Có gì lớn hơn là đem tiền tài vật chất làm giáo dục, mới là chân thật sinh lợi. Một sanh ra 10, 10 sanh ra 100, 100 sanh ra một ngàn, một ngàn sanh ra một triệu. Từ ngàn xưa Thánh Hiền cũng từng dạy: **“Kiến quốc quân dân, giáo học vi tiên”**.

Hòa Thượng chỉ dạy tiếp: **“Thông minh trí tuệ là bố thí pháp, là bố thí năng lực của mình.”** Không phải giảng kinh nói pháp mới là bố thí pháp. Chúng ta nói cho người ta nghe về cách thức, kỹ thuật trồng dưa, trồng rau để đạt hiệu quả tốt nhất đồng thời giúp họ biết cách dụng tâm ân cần thì đây cũng là bố thí pháp. Hòa Thượng từng nói: **“Tất cả mọi sự việc ta làm phải từ nơi tâm chân thành.”**

Tôi từng được một họa sĩ chỉ dạy cho cách bồi giấy xuyên chỉ và người này không quên nhắc tôi là đừng chỉ cho ai biết. Tuy nhiên ngày hôm trước ông ấy chỉ cho tôi, thì hôm sau, có lẽ cả thế giới đều biết cách bồi giấy này. Đó là giấy xuyên chỉ viết mực tàu, lâu ngày khô lại thì lật mặt dưới lên và quét một lớp hồ làm từ nước bột nếp sao cho mịn không để lợn cợn, rồi dán lên một lớp giấy xuyên chỉ khác to hơn. Sau đó, tiếp tục lật mặt dưới quét thêm một lớp hồ nữa rồi dán vào đầu đó. Ngày hôm sau, mặt giấy căng như mặt trống. Đó là bồi giấy. Người họa sĩ cho biết rằng ông theo thầy hai chục năm trời, hầu cận, phục dịch làm mọi việc mà thầy không dạy cho cách bồi giấy. Đến lúc người thầy này biết mình sắp chết mới chỉ dạy cho ông và cũng không quên nói một câu rằng: **“Không được nói, không được dạy cho ai!”** Chỉ có một việc nhỏ như bồi giấy mà thầy trò mấy chục năm trở thành oan nghiệp, không dạy nhau. Không giống như câu chuyện bồi giấy, hiện tại, chúng ta đang phát triển hệ thống rau thủy canh và muốn trồng rau thủy canh cũng cần phải biết cách pha dinh dưỡng. Công thức pha cũng là một tài sản. Hiện tại, chúng ta không dấu, chúng ta đã chỉ cho rất nhiều người biết cách pha.

Hòa Thượng phân tích rõ hơn: **“Bạn bố thí vô úy thì được khỏe mạnh sống lâu. Bạn phải tu ba nhân bố thí tiền tài, bố thí pháp, bố thí vô úy, bạn không tu thì quả báo ở đâu mà đến? Thế nào là bố thí tài? Người khác có mong cầu, chúng ta đem tài vật hoan hỷ giúp cho họ. Trồng loại nhân như vậy thì chắc chắn trong mạng của bạn sẽ tăng thêm tài vật. Chúng ta bố thí pháp, pháp là phương pháp. Người khác không biết thì chúng ta hoan hỷ, ân cần chỉ dạy cho họ thì quả báo này là thông minh trí tuệ. Người khác lo sợ, thân tâm bất an, chúng ta có thể giúp họ, khiến thân tâm họ an ổn, rời xa sự lo lắng.”**

Người lạc lõng bơ vơ chúng ta giúp họ có niềm tin, có chỗ nương cậy. Hôm trước, có một anh lái xe taxi, sống một mình, tâm sự với tôi. Anh nói anh phải lái xe để trả nợ

trong vòng năm năm nữa. Anh rất lo lắng khi nghĩ đến việc trong vòng năm năm đó chẳng may bị bệnh mà không làm được nữa, cuộc sống sẽ ra sao? Ai sẽ giúp anh? Tôi đã khuyên anh rằng chỉ cần anh phát tâm vì người phục vụ chân thành, ngay tức thì anh có chỗ để làm, chỗ ở yên ổn, có cơm ăn đầy đủ, có nhiều người lo cho anh. Bên cạnh đó, thỉnh thoảng có rau, có trái cây, có đồ ăn tôi lại gọi điện báo anh đến lấy. Đó chính là tôi đang tạo cho anh một niềm tin, một sự tin cậy.

Hòa Thượng nói: ***“Phật pháp dạy chúng ta rất là rõ ràng! Ví dụ như dạy chúng ta không sát sanh mà hãy phóng sanh, hộ sanh và còn ăn chay nữa! Đây là bổ thí vô úy! Bạn không làm phiền lòng chúng sanh, bạn không sát hại chúng sanh thì quả báo có được là khỏe mạnh sống lâu. Bạn ăn thịt chúng sanh thì chúng sanh sẽ có tâm khiếp sợ đối với bạn. Cho nên khỏe mạnh sống lâu là quả báo. Muốn có quả báo này, chúng ta nhất định phải tu nhân! Nhân duyên quả báo không hề sót lọt.***

Hòa Thượng từng nói: *“Trong vòm trời này, tuy thưa (tức là rộng lớn mênh mông) nhưng không sót lọt một máy bụi”*. Việc này chúng ta thường bỏ quên, do đó, tôi đã khuyên mọi người rất nhiều lần rằng khi chúng ta bổ thí vô điều kiện thì những thứ vô điều kiện sẽ đến với chúng ta. Bản thân tôi đối với tiền bạc, không bao giờ có một kế hoạch trừ bị hay xin xỏ ai. Thậm chí có người cúng dường thì cũng phải xét xem khoản cúng dường đó có thanh tịnh không! Vì sao? Vì chúng ta sử dụng tiền để lợi ích cho chúng sanh nên tiền đó phải thanh tịnh. Nếu không thanh tịnh thì không cần nhận. Hòa Thượng chỉ dạy rằng trong Phật pháp có lý có sự, có đạo lý, có phương pháp rõ ràng và chúng ta làm đúng phương pháp thì nhất định sẽ có kết quả đúng.

Hòa Thượng nói: ***“Phật dạy cho chúng ta chân thật là có đạo lý. Quả báo ở thế gian này (như tiền tài, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu) là việc nhỏ. Thế nhưng chúng ta phải nên biết nếu chúng ta tu nhân nhỏ thì được quả báo nhỏ, nếu tu nhân lớn thì nhất định được quả báo lớn.***

“Niệm Phật mới là tu nhân đại phước đức. Đại phước đức này không gì có thể so sánh được, do đó, quả báo của niệm Phật là siêu vượt sáu cõi luân hồi. Bạn sanh được về Tây Phương Cực Lạc, một đời thành Phật. Người biết được sự việc này đích thật là quá ít. Cho nên nói đến việc tu phước, tích công bồi đức thì tín nguyện trì danh là đệ nhất. Đây là phước vô lượng, phước không gì sánh bằng! Ngay trong đời này, được “viên tịnh tứ độ, viên thọ chư lạc” – có tất cả những niềm vui và có thể viên tịnh được tứ độ.

“Cho nên nếu chúng ta chân thật hiểu được đạo lý này, chân thật hiểu được chân tướng sự thật này, vậy thì, bạn sẽ không giống như thế gian đi tham cầu thứ nhỏ như tiền tài, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu mà bạn làm điều lớn nhất, là phải niệm Phật vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật này thì bạn nhất định không thể không niệm Phật, hơn nữa, bạn nhất định niệm Phật sẽ rất cần mãi, bạn sẽ không gián đoạn. Vì sao vậy? Vì đây

chính là tu nhân, tu đại nhân, chứng được đại quả. Đây là đại quả báo thì những quả báo nhỏ đều nằm ở trong đó. Nhỏ thì không thể bao được cái lớn nhưng cái lớn có thể bao trùm được cái nhỏ. Cho nên người chân thật niệm Phật là thiện quả bậc nhất trong thế gian và xuất thế gian”

Người thế gian mong cầu tiền tài vật chất, thông minh trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu nhưng những thứ đó không bền chặt. Tu nhân niệm Phật mới là tu đại phước đức. Người niệm Phật là người đầy đủ phước báu, nhiều phước thì tiền tài vật chất, khỏe mạnh sống lâu là việc quá nhỏ. Hòa Thượng là minh chứng cho điều này. Ngài không mong cầu tiền tài mà tiền tài đủ để Ngài làm tất cả Phật sự. Ngài không cầu thông minh trí tuệ nhưng trí tuệ của Ngài đủ để Ngài đem Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền đến thế gian. Ngài không cầu khỏe mạnh sống lâu nhưng Ngài đủ khỏe mạnh, đủ sống lâu, đủ thời gian để phát dương quang đại Phật pháp và pháp Tịnh Độ.

Trong bài giảng này, Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta cách có được tiền tài, thông minh, trí tuệ, khỏe mạnh sống lâu. Nhưng đó không phải là bậc nhất. Ngài còn chỉ dạy chúng ta tu niệm Phật để được quả báo tốt nhất. Ngài nói niệm Phật là siêu vượt sáu cõi luân hồi, được sanh về Tây Phương Cực Lạc, một đời thành Phật. Một đạo sư sáng suốt luôn nhắc nhở chúng ta điều cần thiết nhất. Tuy nhiên người thế gian luôn mong cầu những thứ nhỏ, Hòa Thượng dạy là không cần phải mong cầu, chỉ cần làm đúng như pháp thì những thứ nhỏ đó cũng sẽ tự nhiên có./.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!